

No darba burtnīcām neatsakās, bet to sarakstus apcērp

Aisma ORUPE, tālr. 67886751

Kamēr nav noskaidrots, kas ietilpst bezmaksas izglītībā, nav arī zināms, ko darīt ar darba burtnīcām – vai tās jāgādā vecākiem vai skolām. Daudzviet šā mācību līdzekļa izmantošanu ir ierobežojusi, atsijājot mazāk vajadzīgos, taču kopumā skolas atzīst, ka pilnībā atteikties no tām pašlaik nav iespējams.

Vēl pērn daudzu skolu mājaslapās varēja iepazīties ar tās mācību literatūras sarakstiem, kura jāgādā vecākiem, bet tagad šāda informācija ir rodama tikai retā interneta vietnē. Skolās to

MĀCĪBU LĪDZEKĻI

- Lielāko daļu mācību grāmatu nodrošina skolas
- Visbiežāk vecākiem jāpērk svešvalodu grāmatas
- Pamatskolēnam vidēji vienā klasē jāiegādājas 5–8 darba/pārbaudes burtnīcas, to cena 0,70–3,50 latu
- No valsts budžeta vienam skolēnam mācību grāmatu iegādei tērē 1,98 latus (2011. – 0,72; 2010. – 0,69) 2008. – 3,87 latus, pašvaldības – vidēji 7 latus
- Vecāki (ieskaitot mācību piederumus) sākot no 20 latiem, vidēji 50 latu

Avots: IZM, skolu direktori

pamato kā piesardzību: sak, nav ko raustīt lauvu aiz ūsām. O. Kalpaka Rudbāržu pamatskolas direktors Dzintars Strauts teic, ka šādu frāzi – vajag nopirkt – vairs nelietojot, bet tikai rekomendējot iegādāties. Līdz šim gan no vecākiem

nav saņemti iebildumi pret to, ka darba burtnīcas jāpērk pašiem. Bet, ja ar likumu noteiks, ka arī tās ir jāiegādājas par skolas līdzekļiem, nāksies to darīt. Arī Sutru pamatskolas direktors Māris Grigalis pieļauj, ka nepieciešamības gadīju-

mā Līvānu novada pašvaldība varētu iegādāties ne tikai mācību grāmatas, bet arī burtnīcas. Šobrīd visu mācību literatūras komplektu pašvaldība gan nodrošina tikai 1. klasei, pārējo klašu skolēniem darba burtnīcas jāgādā pašiem. Vecākiem jau mācību gada beigās tiek iedoti saraksti, un tā tas bijis arī šogad. «Tā kā lielākoties mācāmiem no *Zvaigzne ABC* izdotajām grāmatām, cenšamies notrāpīt uz atlaižu laiku, lai tad iegādātos burtnīcas visiem centralizēti,» norāda M. Grigalis, piebilstot, ka visdārgāk izmaksā svešvalodu mācību līdzekļu komplekts.

Tieši tas, ka priekšmetos mācību literatūra veidota kā vairāku grāmatu bloks, sarežģī situāciju, jo ir grūti no kādas sadaļas atteikties. Dažās skolās iesaka iegādāties no iepriekšējo klašu skolēniem, piemēram, angļu valodas vai sociālās zinības grāmatu, kas tad izmaksā lētāk.

Taču skaidrs, ka pašvaldību budžets ir noteikts – un, tērējot vairāk vienā sadaļā, nāksies samazināt izdevumus citā. «Iespējams, ka tad būs jāatsakās no kā cita, piemēram, skolas remonta. Jo parēķiniet, ja pamatskolēnam 10 mācību priekšmetos ir darba burtnīcas, darba la-

pas un pārbaudes burtnīcas, kas vidēji maksā 1,50 – 2 latus, tad vienam bērnam iznāk ap 20 latu. Ja skolā ir 100 skolēnu, tad tā summa iznāk diezgan apaļa,» groza galvu Dz. Strauts.

Viens no taupīšanas veidiem ir atteikšanās no darba burtnīcām. Direktori gan visi kā viens atzīst: lai nodrošinātu kvalitatīvu izglītību, nevar atgriezties pie padomju laiku metodēm. «Darba burtnīcas vajag. Bez nekā labu izglītību nevar nodrošināt. Protams, ja ir mācību priekšmeti, kuros bez burtnīcām var iztikt, tā arī darām. Pirms pieņemt šādu lēmumu, ar

skolas pedagogiem pamatīgi izdiskutējām, kur tas nebūs liels zaudējums,» teic Rīgas 15. vidusskolas direktore Nataļja Kubasova. Arī citas skolas cenšas šos sarakstus pēc iespējas saīsināt. No darba burtnīcām 1. klasē ir atteikusies Jēkabpils pamatskola. «Nonācām pie secinājuma, ka šajā klasē var bez tā iztikt – ir taču dažādi citi radoši veidi, kā strādāt, piemēram, interaktīvās tāfeles. Turklāt – tieši sākumā ir svarīgi veidot rokrakstu, tāpēc vairāk jāvingrina rakstīšana, un tam labi noder arī parastās burtnīcas,» uzskata skolas direktore Silvija Dreimane. ■